

A halál bekövetkeztének jele

Az én nagymamám má' tudta, hogy beteg, s az édesanyám ott vót nála. S én odahaza, má' nekünk vót villany bevezetve, ott olvastam regényt. olvastam, és mit tudom..., az lehetett úgy tizenkét óra előtt. Akkor még nem itt laktunk, az utca más oldalán, és olyan kis ablakok vótak, s függöny, oly firhang, firhangnak hívtuk, csak egyes ablak volt, nem kettes... és csak normálisan hallottam: kopog. S én oda se néztem olyan érdekes volt az a regény, nem is nagyon figyeltem, hogy kopognak. Valami éjjeli bogár nekirepült az ablaknak... No de: lehajtom a fejem, tovább olvasok – megint csak kopognak. Ránézek az ablakra, és a firhang normálisan mozgott. Fogtam magam: mi a csuda ez? Fogtam magam, és mentem ki. Megyek ki: senki, semmi, csendesség az udvaron. Hát leültem, olvastam tovább a regényt. S lehetett vagy egy óra, gyün be anyám, s mondja:

– Te még fönn vagy? – S aszongya: – No, a nagymama bevégezte. Meghalt.

Én akkor elgondolkoztam azon, és mondom:

– Mikor? Mikor halt meg?

S aszongya:

– Nem vót tizenkét óra. Tizenkét óra előtt.

Elgyütt elbúcsúzni.